

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci stěžovatele **S. S.**, za účasti **Ministerstva vnitra**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 13. 7. 2005, č. j. 65 Az 84/2004 - 19,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou kasační stížností se stěžovatel domáhal zrušení rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 13. 7. 2005, č. j. 65 Az 84/2004 - 19, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 22. 11. 2004, č. j. OAM-3121/VL-10-12-2004, jímž bylo rozhodnuto o neudělení azylu stěžovateli podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů a současně bylo rozhodnuto, že se na stěžovatele nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 citovaného zákona.

Nejvyšší správní soud se kasační stížností musel zabývat nejprve z hlediska splnění podmínek řízení, neboť pouze v tomto případě může být kasační stížnost soudem meritorně projednána.

Protože současně s kasační stížností podal stěžovatel žádost o ustanovení bezplatného zástupce z řad advokátů, vyzval ho krajský soud, aby ve lhůtě 14 dnů ode dne doručení této výzvy zaslal zpět soudu řádně vyplněné, podepsané a datované potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech. Krajský soud v průběhu řízení zjistil, že stěžovatel se nezdržuje na adrese jím uvedené v kasační stížnosti, a proto byla tato výzva doručována na adresu P. 5, V. 65/27, kde byl stěžovatel podle sdělení Policie České republiky ze dne 21. 9. 2005 v rozhodné době hlášen k pobytu. Ze soudního spisu vyplynulo, že při doručování písemného vyhotovení výzvy nebyl stěžovatel na uvedenou adresu zastižen, a proto byla zásilka dne 27. 9. 2005 uložena u držitele poštovní licence (§ 46 odst. 3 o. s. ř. ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s.) a stěžovateli byla zanechána výzva, aby si zásilku vyzvedl (§ 50c odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s.). Přitom byl stěžovatel poučen, že nevyzvedne-li si zásilku do 3 dnů od uložení, považuje se poslední den této lhůty za den doručení, i kdyby se adresát o uložení nedozvěděl (§ 50c odst. 2 o. s. ř. ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s.). Protože si stěžovatel zásilku v uvedené lhůtě nevyzvedl, považuje se za den doručení pátek 30. 9. 2005 (§ 50c odst. 4 o. s. ř. ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s.). Ve stanovené lhůtě stěžovatel nereagoval.

V důsledku toho, že stěžovatel neprokázal své majetkové a sociální poměry, krajský soud mu pro řízení o kasační stížnosti zástupce z řad advokátů usnesením ze dne 1. 11. 2005, č. j. 65 Az 84/2004 - 39, neustanovil a vyzval jej, aby ve lhůtě 1 měsíce ode dne doručení tohoto usnesení doložil do spisu plnou moc udělenou advokátovi, který jej bude zastupovat v řízení o kasační stížnosti, a doplnil prostřednictvím svého zástupce z řad advokátů v jakém rozsahu rozsudek napadá. Současně ho poučil, že nebude-li tento nedostatek v uvedené lhůtě odstraněn, bude kasační stížnost odmítnuta. Písemné vyhotovení usnesení bylo stěžovateli rovněž doručováno na adresu P. 5, V. 65/27. Ze soudního spisu vyplynulo, že při doručování písemného vyhotovení tohoto usnesení nebyl stěžovatel na uvedené adrese opět zastižen, a proto byla zásilka dne 21. 2. 2006 uložena u držitele poštovní licence (§ 46 odst. 3 o. s. ř. ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s.) a stěžovateli byla zanechána výzva, aby si zásilku vyzvedl (§ 50c odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s.). Přitom byl stěžovatel poučen, že nevyzvedne-li si zásilku do 3 dnů od uložení, považuje se poslední den této lhůty za den doručení, i kdyby se adresát o uložení nedozvěděl (§ 50c odst. 2 o. s. ř. ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s.). Protože si stěžovatel zásilku v uvedené lhůtě nevyzvedl, považuje se za den doručení pátek 24. 2. 2006 (§ 50c odst. 4 o. s. ř. ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s.). Ve stanovené lhůtě stěžovatel nereagoval a nezvolil si pro řízení o kasační stížnosti zástupce z řad advokátů.

Podle ust. § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Zastoupení advokátem je obligatorní podmínkou řízení o kasační stížnosti, jejíž nenaplnění brání věcnému projednání věci. S ohledem na skutečnost, že stěžovatel nedoložil soudu, že by byl pro řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, tj. že by tuto podmínku řízení splnil, a tento nedostatek neodstranil ani na výzvu soudu, Nejvyšší správní soud jeho kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. dubna 2006

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu